

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Bagrin Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Bagrin Sergiu Ion, *născut la 02 octombrie 1991, originar și domiciliat în s. Lărguța, r-nul Cantemir.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *12.06.2014 – 22.01.2016;*

Instanța de apel: *22.02.2016 – 28.04.2016;*

Instanța de recurs: *15.07.2016 – 28.09.2016.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 22 ianuarie 2016, Bagrin Sergiu a fost recunoscut vinovat în baza art. 352 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 10 000 lei.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, s-a încasat de la Bagrin Sergiu în beneficiul lui Baba Ilie suma de 4 000 lei, cu titlul de prejudiciu moral, și suma 4 000 lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Bagrin Sergiu în perioada lunii februarie 2014-26 mai 2014 în s. Lărguța, r-nul Cantemir, în mod samavolnic,

acționând după bunul plac, exercitându-și un drept de proprietate presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, a luat de la Baba Ilie mecanismul remorcă 2PTSU-4(KIUK)-30A, folosit pentru săpatul fântinilor, cu costul de 99 000 lei, despre care știa cu certitudine că îi aparține lui Baba Ilie conform procurii nr.1537 din 19 februarie 2014, autenticată de notarul public Ganeva Ludmila. A deținut mecanismul de remorcă 2PTSU-4(KLLIK)-30A, folosit la săpatul fântinilor, la el la domiciliu refuzând al restitui proprietarului, Baba Ilie la 26 mai 2014, când a fost ridicat forțat de către organul de urmărire penală, cauzând astfel, daune în proporții mari lui Baba Ilie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Bagrin Sergiu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 352 alin. (1) Cod penal, samavolnicia, adică *exercitarea unui drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, dacă s-au cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*.

Acțiunile inculpatului Bagrin Sergiu au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat și inculpatul Bagrin Sergiu.

3.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Bagrin Sergiu să fie recunoscut vinovat în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de 4 ani. Acțiunea civilă să fie admisă integral.

În motivarea apelului, a indicat că vinovăția inculpatului a fost probată prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor Tichem Petru, Budescu Victor și Braga Anatolie, cât și prin procura nr.1537 autenticată notarial din 19.02.2014, s-a stabilit cu certitudine că mecanismul pentru săpat fântini îi aparține cu drept de proprietate lui Baba Ilie. Instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 352 Cod penal, însă nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Baba Ilie, care a comunicat că la momentul când a fost ridicat mecanismul folosit pentru săpatul fântinilor, de la domiciliul lui Bagrin Sergiu, mecanismul nu era în stare de funcționare și de la care lipsea mai multe piese, care au fost dezasamblate de inculpat, unele fiind transmise altor persoane care execută lucrări de săpare a fântinilor, altele au fost ascunse în mod intenționat de către Bagrin Sergiu, refuzând a le transmite proprietarului. La fel, și inculpatul Bagrin Sergiu a declarat că la momentul ridicării mecanismului piesele indicate de partea vătămată lipseau, și fără acestea mecanismul nu era în stare de funcționare, fiind distrus și nimicit de inculpat, iar piesele lipsă au fost transmise altor persoane și ascunse de el. Partea vătămată a declarat că, mecanismul de săpat fântini s-a aflat la inculpat aproximativ 4 luni, timp în care nu a avut posibilitate de a săpa fântini, având

mai multe comenzi în acest răstimp. Prin săpatul fântinilor partea vătămată își întreține familia, fiind unica sursă de existență a acestuia și în acest sens fiind ratat un venit de 180 000 lei. Astfel, prin acțiunile sale Bagrin Sergiu a cauzat lui Baba Ilie daune în proporții deosebit de mari în sumă de 279 000 lei, ceea ce constituie 13 950 unități convenționale.

3.2. Inculpatul a solicitat casarea integrală a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitarea acestuia, din motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzută de art. 352 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea solicitărilor înaintate, inculpatul a invocat că, sintagma din învinuire „care știa cu certitudine că îi aparține cu drept de proprietate lui Baba Ilie din s. Lărguța, r-nul Cantemir”, nu s-a constatat în ședința de judecată, iar actele de posesie, partea vătămată le-a întocmit ulterior datei invocate în cererea sa depusă la organele de drept, și anume la 12.02.2014.

În acest context, apelantul a mai menționat, conform actului de înregistrare (f.d.10), se confirmă că proprietar este Techim Petru, conform procurii Baba Ilie este posesor și nu proprietar din data de 12.02.2014, ceea ce denotă faptul că la data când a solicitat mecanismul de săpat fântini și Bagrin Raisa nu i-a permis, Baba Ilie nici nu avea acest drept de a pretinde acest bun, fiind un bun presupus de al părții vătămate.

În continuarea, inculpatul a mai indicat că, prima instanță corect a statuat că venitul ratat nu poate fi calculat la prejudiciul infracțiunii, deoarece venitul ratat este supus reparării în baza art. 14 și 610 alin.(2) Cod civil, care stabilește că venit este ratat dacă ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale, avându-se în vedere un comportament obișnuit în cadrul participării la circuitul civil obișnuit.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 aprilie 2016, apelurile declarate au fost admise, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia Bagrin S. a fost recunoscut vinovat în baza art. 352 alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de executarea pedepsei, din motivul expirării termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

5. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, prin cercetarea probelor anexate la materialele dosarului, cât și declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, instanța de apel a considerat că prima instanță a judecat cauza penală sub toate aspectele, și obiectiv a apreciat probele administrate și întemeiat a concluzionat că este pe deplin dovedită vinovăția inculpatului Bagrin Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 352 alin.(1) Cod penal, după indicii samavolnicia, adică exercitarea unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, cauzând daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

În acest sens, instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului Bagrin Sergiu lipsesc elementele componente de infracțiune

prevăzută de art. 352 alin.(3) lit. d) Cod penal, reieșind din faptul că acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente că prin acțiunile sale inculpatul Bagrin Sergiu a nimicit bunul proprietatea părții vătămate Baba Ilie sau că ar fi cauzat daune în proporții deosebit de mari părții vătămate, deoarece partea vătămată a declarat că la ridicarea mecanismului de săparea fântinii lipseau careva piese de la acesta, iar inculpatul Bagrin S. a recunoscut că a scos câteva piese pe care le-a dat temporar unui prieten, alte careva probe care să demonstreze faptul că mecanismul de săpat fântini la ridicare din ograda inculpatului era deteriorat, nu au fost prezentate.

Instanța de apel a considerat că, semnul calificativ „soldate cu daune în proporții deosebit de mari” imputat inculpatului Bagrin Sergiu, de asemenea nu și-a găsit confirmare prin probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, din considerentul că în această parte învinuirea se bazează pe valoarea mecanismului de săpare a fântinii care este de 99 000 lei (5500 euro) și venitul ratat invocat de partea vătămată la suma de 180 000 lei, iar în total formează cuantumul de 279 000 lei, însă reieșind din latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 352 Cod penal, la calificarea infracțiunii în baza acestei norme, nu poate fi inclus și venitul ratat, invocat de partea vătămată, or, art. 126 alin.(1) Cod penal statuează că, se consideră proporții deosebit de mari, valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrare, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii depășește valoarea a 5000 unități convenționale de amendă.

În aceiași ordine de idei, a remarcat și faptul că potrivit art. 219 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin compensarea inclusiv și veniturului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală.

Argumentele inculpatului Bagrin Sergiu precum că, el nu a comis infracțiunea incriminată, au fost apreciate ca avînd un caracter declarativ, care au ca scop eschivarea de la răspunderea penală, și combătute prin declarațiile părții vătămate Baba Ilie, iar din conținutul proceselor-verbale de percheziție din 20 mai 2014 și 26 mai 2014, rezultă că inculpatul a refuzat predarea benevolă a mecanismului de săpat fântini prin crearea de obstacole în ridicarea acestuia de către partea vătămată și de colaboratorii de poliție, așa cum a adus mecanismul nominalizat, care staționa la poarta sa, în ograda sa, refuzînd s-o elibereze posesorului legal Baba Ilie, poziționînd un automobil lîngă mecanismul de săpat fântini, care împiedica ridicarea acestuia, și care în procesul percheziției a refuzat deplasarea acestui automobil întru facilitarea ridicării mecanismului de săpat fântini, prin ce a împiedicat exercitarea dreptului părții vătămate asupra bunului său.

În contextul celor constate, instanța de apel a reținut ca fiind demonstrat faptul că, inculpatul Bagrin Sergiu a cunoscut cu certitudine că mecanismul remorcă 2PTSU-4(KIHK)-30A îi aparține lui Baba Ilie, exercitîndu-și un drept de proprietate presupus în mod arbitrar,

prin faptul că a considerat că și tatăl său a contribuit la procurarea mecanismului, în perioada lunii februarie 2014 - 26 mai 2014, în mod samavolnic, acționând după bunul plac, și prin încălcarea ordinii stabilite, a luat de la Baba Ilie mecanismul remorcă 2PTSU-4(KIHK)-30A, folosit pentru săpatul fântânilor, și a deținut mecanismul de remorcă 2PTSU-4(KIHK)-30A, la domiciliu său, refuzând al restitui proprietarului, pînă cînd a fost ridicat forțat de către organul de urmărire penală.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului Bagrin Sergiu se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 352 alin.(1) Cod penal.

Astfel, s-a stabilit că în luna februarie 2014 inculpatul Bagrin S. a comis infracțiunea prevăzută de art. 352 alin.(1) Cod penal, care conform art. 16 Cod penal - se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

În conformitate cu prevederile art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la data săvîrșirii unei infracțiuni ușoare.

Conform prevederilor art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Bagrin Sergiu a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia acesta să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (1) Cod penal, din motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului declarat, inculpatul invocă că instanța de apel nu a constatat în ședință de judecată sintagma din ordonanța de învinuire „care știa cu certitudine că îi aparține cu drept de proprietate lui Baba Ilie”.

Mai mult ca atît, conform prevederilor art. 94 alin. (1) p.8) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătorești, datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod, iar alin. (2) prevede că constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

Conform prevederilor alin.2 al art. 281 Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu

indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Astfel, recurentul expune că, partea vătămată Baba Ilie, atît în cererea sa din 22.02.2014, cît și la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești, ulterior și inculpatul Bagrin Sergiu, și martorul Bagrin Raisa declară că la data de 08.02.2014 părții vătămate i s-a restricționat dreptul de a beneficia de mecanismul de săpat fîntîni, acuzatorul de stat, pentru a da o conjunctură legală învinuirii aduse menționează din luna februarie 2014, dar nu concret data invocată de către partea vătămată, deoarece conform materialelor cauzei penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, Baba Ilie avea dreptul de a pretinde la acest mecanism din data eliberării procurei, adică din 12 februarie 2014 (și nu o oarecare procură din 19 februarie 2014, după cum este menționat în învinuire).

În acest context, mai menționează că la f.d. 10, Vol. I - este anexat actul de înregistrare ce confirmă că proprietar este cet. Techim Petru, iar conform procurei, cet. Baba Ilie este posesor și nu proprietar din data de 12.02.2014, ceea ce denotă faptul că la data cînd a solicitat mecanismul de săpat fîntîni și dna Bagrin Raisa nu i-a permis, Baba Ilie nici nu avea acest drept de fapt și de iure de a pretinde la acest bun.

În concluzie, inculpatul indică că instanța de apel s-a expus numai asupra celor invocate în sentința primei instanțe, neexpunîndu-se asupra motivelor de drept invocate în cererea de apel a inculpatului.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat de inculpatul Bagrin Sergiu menționînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, iar argumentele invocate de recurent nu sunt relevante prin prisma exigențelor prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod

de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că potrivit textului recursului declarat, inculpatul critică în mare parte decizia instanței de apel sub aspectul modalității aprecierilor probelor administrate, care a dus la adoptarea unei hotărâri de încetare a procesului penal în privința acestuia, iar în pofida acestui fapt instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că el se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia procesul penal în privința inculpatului Bagrin Sergiu a încetat în baza art. 60 Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripție.

Conținutul probelor administrate de către organului de urmărire penală și valoarea lor probatorie a fost reapreciată de către instanța de apel și corect expuse în textul hotărârii judecătorești atacate. Respectiv, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționându-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de constatare a vinovăției inculpatului Bagrin Sergiu în baza art. 352 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs reține următoarele.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului, că acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar în ceea ce privește criticele recurentului precum că instanța a dat o apreciere unilaterală probelor, dând prioritate doar unora dintre ele, acestea sunt vădit nefondate, fiind combătute de materialele dosarului și rezultă din textul deciziei adoptate de instanța de apel.

Privitor la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice prevăzute de art. 352 alin. (1) Cod penal, și nu de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, precum a fost învinuit inculpatul prin rechizitoriu.

În continuare, din textul recursului declarat, instanța constată că recurentul invocă, la caz, faptul că nu sunt probe care ar confirma prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (1) Cod penal, deoarece bunul luat de la partea vătămată nu aparținea acesteia, nici de facto, nici de iure.

În contextul dat, Colegiul penal reține aprecierile instanței de apel privitor încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 352 alin. (1) Cod penal, indicând că prin declarațiile martorilor audiați pe cauza dată se confirmă că mecanismul de săpat fântâni îi aparținea părții vătămate, chiar dacă documentele ce certifică acest fapt au fost întocmite după adresarea ultimei la organele de drept.

În acest sens, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate aprecierile instanței de apel, care a menționat corect că inculpatul Bagrin Sergiu cunoștea cu certitudine că mecanismul îi aparținea părții vătămate, care însuși a declarat că după decesul tatălui său, dînsul a lucrat împreună cu partea vătămată la săpat fântâni, și nu a înaintat careva pretenții față de partea vătămată în privința mecanismului dat, mai mult ca atât, dobîndind calitatea de moștenitor legal după decesul lui Bagrin Ion, soția sa Bagrin Raisa, de asemenea nu a avut careva pretenții față de partea vătămată referitor la o cotă-parte din mecanismul folosit la săpatul fântînilor. Astfel, argumentele expuse de către inculpat în susținerea versiunii precum că acesta nu cunoștea despre faptul că mecanismul de săpat fântâni aparținea părții vătămate, sunt considerate neîntemeiate și declarative.

La fel, Colegiul penal, reține că instanța de apel corect a remarcat că semnul calificativ „soldate cu daune în proporții deosebit de mari” imputat inculpatului nu și-a găsit confirmare prin probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, din considerentul că în această parte învinuirea se bazează pe valoarea mecanismului de săpat fântâni care este de 99 000 lei și venitul ratat invocat de partea vătămată în valoare de 180 000 lei, iar în total formează cuantumul de 279 000 lei, însă, reieșind din semnele laturii obiective a infracțiunii, nu poate fi inclus și venitul ratat, deoarece acesta este un beneficiu neobținut prin încălcarea dreptului, astfel acesta survine după comiterea infracțiunii.

Așadar, se menționează că valoarea venitului ratat nu poate fi apreciat ca un element constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 352 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal nu poate reține ca fiind întemeiate nici următorul argument invocat de către recurent, în ceea ce privește aspectul declarativ al ordonanței de punere sub învinuire a lui, iar în acest sens susține aprecierile instanței de apel, considerându-le întemeiate și suficient de motivate, indicându-se că declarațiile părții vătămate, cât și probele administrate la materialele dosarului demonstrează că infracțiunea incriminată inculpatului a fost comisă în luna februarie 2014, iar alte probe să confirme contrariul acestui fapt constatat cu certitudine lipsesc.

Prin urmare, Colegiul penal consideră necesar de a reține și concluziile instanței de apel privitor la încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului Bagrin Sergiu în baza art. 352 alin. (1) Cod penal, considerînd în acest sens, că la speța dată sunt aplicabile prevederile art. 60 Cod penal.

În virtutea considerentelor expuse anterior, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Bagrin Sergiu, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare invocate în recurs, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate în cererea de recurs de către inculpatul Bagrin Sergiu, drept urmare acesta este declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Bagrin Sergiu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 aprilie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 octombrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru